

■ DAN
ALECSANDRESCU

Participantii la definirea unei epoci

Nu poate fi om de teatru român a cărui creație scenică să nu fie marcată de lupta eroică desfășurată de poporul său timp de 35 de ani, spre a realiza prezentul socialist românesc.

Noi toți, cei ce ne dorim a fi cronică vie a momentelor istorice pe care le-am parcurs țara și poporul în acest răstimp, am căutat să reflectăm, în tot ce am creat, efortul omului țării românești de a se desăvîrși liber, într-o societate pe care el o construiește, spre binele și fericirea sa și a semenilor săi.

În clipele cînd m-am apropiat, cu emoția firească a creației și în același timp cu responsabilitatea creatorului comunist, de eroii ce cred că vor rămîne de referință în literatura noastră dramatică, tocmai pentru că s-au dovedit a fi animați de aceleași idealuri cu ale acelor ce le-au fost sursă de inspirație creatorilor lor, am avut convingerea că sîntem și noi părtași la marile victorii ale omului de pe aceste meleaguri românești.

Am creat viață scenică lui Petru din *Citadela sfărîmată*, lui Chitlaru din *Opinia publică*, lui Cristian din *Camera de alături*, lui Coriolan din *Noaptea cabotinilor* și am avut întotdeauna sentimentul că particip, împreună cu acești eroi, de neuitat atît pentru noi, cei care i-am creat pe scenă, cît și pentru cei ce i-au urmărit din stal, la definirea și la formarea omului ziditor de nouă societate.

Am iubit eroii pieselor acestor 35 de ani, cu atît mai mult cu cît trăiam cu conștiința că îi reprezentăm pe scenă pe cei, atît de mulți, care au contribuit la edificarea României socialiste de azi.

Nu puține au fost ocaziile pe care le-am avut, în anii din urmă, să dialoghez cu beneficiarii creației noastre scenice; cu bucurie am simțit, în opiniile lor, mulțumirea și chiar recunoștința pentru spectacolele care le-au îmbogățit viața spirituală, care i-au mobilizat, nu o dată, în efortul permanent pe care l-au făcut și îl fac de a clădi o nouă țară. Nimic nu poate oferi o mai mare satisfacție creatorului de artă teatrală, decît sentimentul utilității actului său de creație, convingerea că are ecou în mintea și în sufletul celor cărora le dăruiește tot efortul său creator.

A avea sentimentul de a fi reușit, în acești 35 de ani eroici, să ne numărăm printre cei care, cu adevărat, au contribuit la formarea noii conștiințe înseamnă a avea sentimentul de a ne fi îndeplinit misiunea față de oamenii cei mulți și minunați ai țării, care au asigurat și asigură prezentul și viitorul socialist românesc.

■ IOAN IEREMIA

Descifrînd un program

Pentru mine, politica culturală a partidului a însemnat un sistem axiologic, un program filozofic, care a cumulat tot ce a fost mai valoros în experiența civilizațiilor anterioare. A face artă și a nu fi de stînga înseamnă a nu fi optat pentru direcția fundamentală a mișcării artistice con-

temporane. Arta a promers, prin intuițiile sale, totul: fie mișcarea socială, deci, și revoluție; fie mișcarea științifică, deci, și invenție.

Comuniștii sînt moștenitori ai lui Shakespeare și ai lui Picasso, cel puțin în măsura în care aceștia au îmbogățit patrimoniul uni-